

"הַשְׂרַח הַחֲלָבִי" לְתוֹרָה

תרגום התורה לערבית-יהודית שבפי יהודי ארם-צובא (חלב)

ספר דברים
פרשת שופטים

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם-צובא (חלב)
תל-אביב תשס"ו - 2005

© כל הזכויות שמורות למרכז העולמי למורשת יהדות ארם צובא (חלב) המבקש לצטט מהספר

רשאי לעשות כן, בתנאי שיציין את שם הספר, ואת שם המוסד שהוציאו לאור:

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם צובא (חלב)

כא יהוה אתה וביתך: וכי-יהיה בו מום פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך: כב בשעריה תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצביו וכאיל: כג רק את-דמו לא תאכל על-הארץ תשפכנו כמים:

טז שמור את-חדש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך כי בחדש האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילה: וזבחת פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר-יבחר יהוה לשכן שמו שם: לא-תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל-עליו מצות לחם עני כי בחפזון יצאת מארץ מצרים למען תזכר את-יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייה: ולא-יראה לך שאר בכל-גבלה שבעת ימים ולא-ילון מן-הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לבקר: לא תוכל לזבח את-הפסח באחד שעריה ו אשר-יהוה אלהיך נתן לך: כי אם-אל-המקום אשר-יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבח את-הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך ממצרים:

ז ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליה: ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה:

ט שבעה שבעת תספר-לך מהחל חרמש בקמה תחל לספור שבעה שבעות: ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך מסת נדבת ידה אשר נתן כאשר יברכה יהוה אלהיך: ושמחת לפני | יהוה אלהיך אתה ובנה ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם: וזכרת כי-עבד היית במצרים ושמרת ועשית את-החקים האלה:

מפטיר יג חג הספת תעשה לך שבעת ימים באספה מגרנה ומיקבה: יד ושמחת בחגה אתה ובנה ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך: שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום אשר-יבחר יהוה כי יברכה יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל

מעשה ידיך והיית אך שמח: טו שלוש פעמים | בשנה יראה כל-זכורה את-פני | יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבעות ובחג הספות ולא יראה את-פני יהוה ריקם: איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך אשר נתן-לך:

שפטים טז שפטים ושטרים ס תתן-לך בכל-שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבטיה ושפטו את-העם משפט-צדק: לא-תטה משפט לא תכיר פנים ולא-תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים: צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את-הארץ אשר-יהוה אלהיך נתן לך: לא-תטע לך אשרה כל-עץ אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה-לך: ולא-תקים לך מצבה אשר שנא יהוה אלהיך: לא-תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא: ב כי-ימצא בקרבך באחד שעריך אשר-יהוה אלהיך נתן

ואללוי אלדי פי קורך ואלגריב ואליתים ואלארמליה אלדי פי מבינך פי מכאן אלדי יסתכיר אללה אלהך ליחיל סכינתו תם: 12. וזכרת - ותדכור אין עבד כינית פי מצר ותחפץ ותצנע אלא רסום הדולי:

13. חג - עיד מצאלת תצנע לך סבע אייאם פי גמעך מן בידרך ומן עצירך: 14. ושמחת - ותפרח פי עידך אנתא ואבנך ובנתך ועבדך וגאריתך ואללוי ואלגאריב ואליתים ואלארמליה אלדי פי קורך: 15. שבעת - סבע אייאם תעאייד קדאם אללה אלהך פי מכאן אלדי יסתכיר אללה אין יברכך אללה אלהך פי גמיע מגלתך ופי גמיע צנעית ידיך ותכון פקט פרחן: 16. שלוש - תלת מראת פיל סניה יתבייאן גמיע דכורך אלא קדאם אללה אלהך פי מכאן אלדי יסתכיר פי עיד ליפטיר ופי עיד סבועאת ופי עיד לימצלאת ולם יתבייאן אלא קדאם אללה פרגין: 17. איש - רגול כיעטיית ידו כי בראכית אללה אלהך אלדי עטא לך: 18. שפטים - חיכאם ועיראף תגעל אלך פי גמיע קורך אלדי אללה אלהך עטי לך לסבטך וישרעו אלא אלקום חיכים עדל: 19. לא - לם תמאייל חיכים לם תחאקיק וגוה ולם תקבל רשווא אין ארשווא יעמי עיון אלעולמא ויערוויג אימור צלחין: 20. צדק - עדל עדל תרגוד לאגל תעיש ותורת אלא אלארץ אלדי אללה אלהך עטי לך: 21. לא - לם תנצוב לך אסליה גמיע סגר ליזיק מדבח אללה אלהך אלדי תצנע לך: 22. ולא - ולם תנצוב לך מצטאביה אלדי בגץ אללה אלהך:

שפטים

יז

1. לא - לם תדבח קדאם אללה אלהך תור וכרוף אלדי יכון פי עיב גמיע שאיי ראדי אין כריהת אללה אלהך הוא: 2. כי - אין נוויגיד פי מבינאך פי ואחיד מן קורך אלדי אללה אלהך עטי לך רגול או אמרא אלדי יצנע אלא

אלהך תאכלו סניה פי סניה פי מכאן אלדי יסתכיר אללה אנתא ואהל ביתך: 21. וכי - ואין יכון פי עיב מכרסח או אעמייה גמיע עיב ראדי לם תדבחו קדאם אללה אלהך: 22. בשעריך - פי קורך תאכלו אלניגיס ואלדיכי גמיעא כל צאבי וכל ארייאל: 23. רק - פקט אלא דמו לם תאכול עלא אלארץ תספכו כיל מא:

טז

1. שמור - חפץ אלא שהר ליפריך ותצנע פסח קדאם אללה אלהך אין פי שהר ליפריך אכרוגך אללה אלהך מן מצר ביליל: 2. וזבחת - ותדבח פסח קדאם אללה אלהך גנאם ובקר פי מכאן אלדי יסתכיר אללה ליחיל סכינתו תם: 3. לא - לם תאכול עליה כאמיר סבע אייאם תאכול עליה פטיר טועם פיקיר אין ביל עגליה כרגת מן ארץ מצר לאגל תדכור אלא יום כרוגך מן ארץ מצר טול אייאם הייאתך: 4. ולא - ולם יתביין לך כמידיה פי גמיע תכמך סבע אייאם ולם יבאת מן אללהם אלדי תדבח פיל עישא פי יום אלאוולאני לסיביח: 5. לא - לם תגציר לתדבח >אלא אל-פסח פי ואחיד קורך אלדי אללה אלהך עטי לך: 6. כי - פלאכין אלא אלמכאן אלדי יסתכיר אללה אלהך ליחיל סכינתו תם תדבח אלא אלפסח פיל עישא כי מגיב אלטמס מיעאד כרוגך מן מצר: 7. ובשלת - ותטבוך ותאכול פי מכאן אלדי יסתכיר אללה אלהך פי ותלתיפית פיל ציביח ותמצי לכימתך: 8. ששת - סית אייאם תאכול פטיר ופי יום סאביע גמעיייה קדאם אללה אלהך לם תצנע צנעא: 9. שבעה - סבע סבועאת תעיד לך מן באדי אלמנגאל פיל סינבול תבדא לתעיד סבע סבועאת: 10. ועשית - ותצנע עיד סבועאת קדאם אללה אלהך מקדר סכיית ידך אלדי תעטי כאלדי יברכך אללה אלהך: 11. ושמחת - ותפרח קדאם אללה אלהך אנתא ואבנך ובנתך ועבדך וגאריתך

ב. עיד אלמצל. ד. חג אלמצל. 16. יראה - וכן ב. ד. ינמיציר - נרדפים. 18. ושפטו - וכן ד. ב. ויחכמו - נרדפים. 21. אשרה - אשל. ב. אפרית. ד. אסארי. ג. מעבוד סאגרה או אסארייה - פסל עץ או אשרה.

ורעה - ותרצי = ב. ותירדי. ד. ותציק - ותהיה צרה. 21. פסח - וכן ב. ד. אערל - נרדפים. עור - וכן ב. ד. אעוור - נרדפים.

טז

8. עצרת - ובדומה לזה ד. גמעי. ב. עזימיה - זימן. 13. חג חסכת -

לך איש או-אשה אשר יעשה
את-הרע בעיני יהוה-אלהיך
לעבר בריתו: וילך ויעבד
אלהים אחרים וישתחו להם
ולשמש | או לירח או לכל-
צבא השמים אשר לא-צויתי:
והגד-לך ושמעת ודרשת
היטב והנה אמת נכון הדבר
נעשתה התועבה הזאת
בישראל: והוצאת את-האיש
ההוא או את-האשה ההוא
אשר עשו את-הדבר הרע הזה
אל-שעריך את-האיש או
את-האשה וסקלתם באבנים
ומתו: על-פי | שנים עדים
או שלשה עדים יומת המת
לא יומת על-פי עד אחד:
יד העדים תהיה בו בראשנה
להמיתו ויד כל-העם באחרנה
ובערת הרע מקרבה:
כ פי ופלא ממה דבר למשפט
בין-דם | לדם בין-דין לדין ובין
נגע לנגע דברי ריבת בשעריך
וקמת ועלית אל-המקום אשר
ט ובחר יהוה אלהיך בו: ובאת
אל-הכהנים הלויים ואל-
השפט אשר יהיה בימים ההם
ודרשת והגידו לך את דבר
י המשפט: ועשית על-פי הדבר

אשר יגידו לך מן-המקום
ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת
*יא לעשות ככל אשר יורה: על-
פי התורה אשר יורה ועל-
המשפט אשר-יאמרו לך
תעשה לא תסור מן-הדבר
אשר-יגידו לך ימין ושמאל:
יב והאיש אשר-יעשה בזדון
לבלתי שמע אל-הכהן העמד
לשרת שם את-יהוה אלהיך
או אל-השפט ומת האיש
ההוא ובערת הרע מישראל:
יג וכל-העם ישמעו ויראו ולא
יזדון עוד:
יח כי-תבא אל-הארץ ס
אשר יהוה אלהיך נתן לך
וירשתה וישבתה בה ואמרת
אשימה עלי מלך ככל-הגוים
טו אשר סביבתי: שום תשים
עליך מלך אשר יבחר יהוה
אלהיך בו מקרב אחיך תשים
עליך מלך לא תוכל לתת עליך
איש נכרי אשר לא-אחיק
טז הוא: רק לא-ירבה-לו סוסים
ולא-ישב את-העם מצרימה
למען הרבות סוס ויהוה אמר
לכם לא תספון לשוב בדרך
יז הזה עוד: ולא ירבה-לו נשים
ולא יסור לבבו וכסף וזהב לא
יח ירבה-לו מאד: והיה כשבתו

על פסא ממלכתו וכתב לו
את-משנה התורה הזאת על-
ספר מלפני הכהנים הלויים:
יט והיתה עמו וקרא בו כל-ימי
חיו למען ילמד ליראה את-
יהוה אלהיו לשמר את-כל-
דברי התורה הזאת ואת-
החקים האלה לעשתם:
כ לבלתי רום-לבבו מאחיו
ולבלתי סור מן-המצוה ימין
ושמאל למען יאריך ימים
על-ממלכתו הוא ובניו בקרב
ישראל:
שלישי יחא לא-יהיה לכהנים הלויים
כל-שבט לוי חלק ונחלה עם-
ישראל אשי יהוה ונחלתו
ב יאכלו: ונחלה לא-יהיה-לו
בקרב אחיו יהוה הוא נחלתו
כאשר דבר-לו:
ג וזה יהיה משפט הכהנים
מאת העם מאת זבחי הזבח
אם-שור אם-שה ונתן לפהז
הזרע והלחיים והקבה:
ד ראשית דגנה תירשה ויצהרה
וראשית גז צאנה תתן-לו:
ה פי בו בחר יהוה אלהיך מכל-
שבטיך לעמד לשרת בשם-
יהוה הוא ובניו כל-הימים:
יביעי וכי-יבא הלוי מאחד
שעריך מכל-ישראל אשר-

מסתדירי: 15. שום - תווכיל תווכיל עליך מליך אלדי יסתכיר אללה אלהך פי מן מאבין אכוותך תווכיל עליך מליך לם תגציר לתגעל עליך רגול אגנבי אלדי לם אכוך הוא: 16. רק - פקט לם יכאתיר לו כיל ולם יראגיע אלא אלקום למצר לאגל יכאתיר כיל ואללה קאל ליכוון לם תעאווצו לתרגעו פי טריק האדא עאד: 17. ולא - ולם יכתיר לו נסוואן ולם יזול קלבו ופעא ודהב לם יכאתיר לו גדא: 18. והיה - ויכוון כיגלוסו עלא כירסי עלטינתו ויכתוב לו אלא טאקין שריעא האדי עלא כותב מן קדאם כדאם לויין: 19. והיתה - ותכוון מעו ויקרא פי טול אייאם חייאתו לאגל יתעלם ליכאף מן אללה אלהו ליחפץ אלא גמיע כלאם שריעא האדי ואלא רסום הדולי ליצנעהוון: 20. לבלתי - ליליס יעלא קלבו מן אכוותו ולייליס יזול מן אלוצייה ימין ושמאל לאגל יטוויל אייאם עלא עלטינתו הוא ובנינו פי מאבין ישראל:

יח

1. לא - לם יכוון לל כדאם אללויין גמיע סיביט לוי קיסים וורתיה מע ישראל קוראבין אללה וורתתו יאכלו: 2. ונחלה - וורתיה לם יכוון לו פי מאבין אכוותו בכשיט אלדי עטא לו אללה <הוא> וורתתו כאלדי כלם לו: 3. וזה - והאדא יכוון חיכים אלכדאם מן ענד אלקום מן ענד דבחין דביחא אנכאן תור אנכאן כרוף ויעטי לל כאדים זניד ואלחנאך ואלקבוויה: 4. ראשית - אוולת מגלך עסירך וזיתך ואוולת גאז גנאמך תעטי לו: 5. כי - אין פי סתכאר אללה אלהך מן גמיע אסבטך ליקף ליכדום פי איסים אללה הוא ובנינו טול אלאיאם: 6. וכי - ואין יגי אללוי מן ואחיר מן קורך מן גמיע ישראל אלדי הוא סאכין תם ויגי פי גמיע שהווית נפסו אלא אלמכאן אלדי יסתכיר אללה:

אלראדי פי חצריית אללה אלהך ליפות אחדו: 3. וילך - ומיצי ועיביד מעבודאית אללאגנבייה וסגד ליהוון ולישמס או לל קמר או לגמיע עסכר אלסמא אלדי לם ווצית: 4. והגד - ויתכבר לך ותסמע ותלתימיס חסין והוודא חאק מרתב אלכלאם אנצנעיית אלכריהא האדי פי ישראל: 5. והוצאת - ותכריג אלא דאליך אלרגול או אלא דאליך אלמרא ותרגמהוון פיל חגאר וימותו: 6. על - עלא קול תנין שהוד או תלאתיה שהוד יקתל מלזום אלקתל לם יקתל עלא קול שאהיד ואחיד: 7. יד שהוד תכוון פי פיל אוולנייה לתקתלו ויד גמיע אלקום פיל אכרנייה ותעזיל צאניע אלרדי מן מבינך:

8. כי - אין ינכיפי מינאך שאיי לל חיכים בין דם לדם בין חכים לחיכים ובין בלא לבלא אימור כצמאת פי קורך ותקום ותטלע אלא אלמכאן אלדי יסתכיר אללה אלהך פי: 9. ובאת - ותיגי אלא אלכדאם אללויין ואלא אלחאכים אלדי יכוון פיל אייאם הימא ותלתימיס ויכברו לך אלא כלם אלחיכים: 10. ועשית - ותצנע עלא קול אלכלאם אלדי יכברו לך מן דאליך אלמכאן אלדי יסתכיר אללה ותחפץ לתצנע כי גמיע אלדי ידילוך: 11. על - עלא קול אלשריעא אלדי ידילוך ועלא אלחיכים אלדי יקולו לך תצנע לם תזול מן אלכלאם אלדי יכברו לך ימין ושמאל: 12. והאיש - ואלרגול אלדי יצנע פיל קסצא ליליס יסמע אלא אלכאדים אלואקיף ליכדום תם (קדאם) אלא אללה אלהך או אלא אלחאכים ויקתל דאליך אלרגול ותעזיל צאניע אלראדי מן ישראל: 13. וכל - וגמיע אלקום יסמעו ויכפו ולם יקיצעו עאד: 14. כי - אין תיגי אלא אלארץ אלדי אללה אלהך עטי לך ותוורתהא ותגלוס פיהא ותקול אווכיל עלי מאלוך כי גמיע אלשיעוב אלדי

יז

8. בין דין לדין - וכן ד. ב: בין שרע לשרע. 12. בזדון - פיל קסצא = ב: פיל קיצאדיה = ד: בל קצאדיה, וכן בהמשך הפסוק. 14. אשימה - וכן ד. ב: אנעל - נרדפים. 18. משנה - כפלים. ב: נסכית - נוסח

העתק, וכן ד: נקל - העתק.

יח

2. ה' - מתנה אשר נתן לו האלהים. ב: עטייה, כת"א (מתנן דיהב ליה ה'), כרס"ג: אד פראייץ אללה - מצוות ה'. ד תרגם את שם ה'.

הוא גר שם ובא בכל-אות
 נִפְשׁוּ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר
 י יהוה: ושרת בשם יהוה אלהיו
 ככל-אחיו הלויים העמדים שם
 ח לפני יהוה: חלק כחלק ואכלו
 לבד ממפריו על-האבות:
 ט כִּי אַתָּה בָּא אֶל-הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לֹא-
 תִלְמַד לַעֲשׂוֹת כַּתּוֹעֲבַת הַגּוֹיִם
 י הָהֵם: לֹא-יִמְצָא בְךָ מַעֲבִיר
 בְּנוֹ-וּבֵתוֹ בְּאֵשׁ קֶסֶם קֶסָמִים
 יא מַעוֹן וּמִנְחָשׁ וּמִכִּשֵׁף: וְחָבֵר
 חָבֵר וּשְׂאֵל אוֹב וַיְדַעְנִי וּדְרֹשׁ
 יב אֶל-הַמֵּתִים: כִּי-תוֹעֲבַת יְהוָה
 כָּל-עֲשֵׂה אֱלֹה וּבִגְלַל הַתּוֹעֲבַת
 הָאֱלֹה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מוֹרִישׁ
 יג אוֹתָם מִפְּנֵיהֶם: תָּמִים תִּהְיֶה עִם
 חמישי יד יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: כִּי הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה
 אֲשֶׁר אַתָּה יוֹרֵשׁ אוֹתָם אֶל-
 מַעֲנָנִים וְאֶל-קֶסָמִים יִשְׁמְעוּ
 וְאַתָּה לֹא כֵן נָתַן לָךְ יְהוָה
 טו אֱלֹהֶיךָ: נָבִיא מִקִּרְבֶּךָ מֵאֲחֵיךָ
 כְּמִנֵּי יָקִים לָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 טז אִלּוּ תִשְׁמַעוּן: כָּל אֲשֶׁר-
 שָׂאֵל מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 בַּחֹרֵב בַּיּוֹם הַקָּהָל לֵאמֹר לֹא
 אֶסָף לִשְׁמַע אֶת-קוֹל יְהוָה
 אֱלֹהֵי וְאֶת-הָאֵשׁ הַגְּדוֹלָה
 הַזֹּאת לֹא-אֶרְאֶה עוֹד וְלֹא
 יז אֲמוֹת: וַיֹּאמֶר יְהוָה אִלּוּ

יח הֵיטִיבוּ אֲשֶׁר דִּבְרוּ: נְבִיא
 אֲקִים לָהֶם מִקִּרְבֵּי אַחֵיהֶם
 כְּמוֹךָ וְנָתַתִּי דְבָרֵי בְּפִי וּדְבַר
 אֱלֹהִים אֵת כָּל-אֲשֶׁר אֶצְוֶה:
 ט והיה האיש אשר לא-ישמע
 אֶל-דְּבָרֵי אֲשֶׁר יִדְבֹר בְּשָׁמַי
 כ אֲנִכִּי אֲדַרֵּשׁ מֵעַמוֹ: אֶךְ הַנְּבִיא
 אֲשֶׁר יִזְדָּר לְדַבֵּר דְּבַר בְּשָׁמַי אֵת
 אֲשֶׁר לֹא-צִוִּיתִיו לְדַבֵּר וְאֲשֶׁר
 יִדְבֹר בְּשֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 כא וּמֵת הַנְּבִיא הַהוּא: וְכִי תֹאמֶר
 בְּלִבְכֶּךָ אֵיכָה נִדְּעֶיךָ אֶת-הַדְּבַר
 כב אֲשֶׁר לֹא-דִבְרוּ יְהוָה: אֲשֶׁר
 יִדְבֹר הַנְּבִיא בְּשֵׁם יְהוָה וְלֹא-
 יְהִיָּה הַדְּבַר וְלֹא יָבֵא הוּא
 הַדְּבַר אֲשֶׁר לֹא-דִבְרוּ יְהוָה
 בְּזִדּוֹן דִּבְרוּ הַנְּבִיא לֹא תִגּוֹר
 מִמֶּנּוּ:
 יטא כִּי-יִכְרִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 אֶת-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 נָתַן לָךְ אֶת-אֶרֶצְם וַיִּרְשַׁתֶּם
 וַיֵּשְׁבֶת בְּעָרֵיהֶם וּבְבַתְיֵיהֶם:
 ב שְׁלוֹשׁ עָרִים תִּבְדִּיל לָךְ בְּתוֹךְ
 אֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן
 ג לָךְ לְרִשְׁתָּהּ: תִּכְוֶן לָךְ הַדֶּרֶךְ
 וּשְׁלֹשֶׁת אֶת-גְּבוּל אֶרֶץ אֲשֶׁר
 יִנְחִילָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהָיָה
 ד לְנוֹס שְׁמָה כָּל-רֹעֵץ: וְזֶה דְּבַר
 הַרְצָח אֲשֶׁר-יָנוּס שְׁמָה וְחִי
 אֲשֶׁר יִכֶּה אֶת-רֵעֵהוּ בְּבִלִי-

דַּעַת וְהוּא לֹא-שָׁנָא לוֹ מִתְּמַל
 ה שְׁלֹשִׁים: וְאֲשֶׁר יָבֵא אֶת-רֵעֵהוּ
 בַּיַּעַר לַחֲטֹב עֵצִים וְנִדְּחָה יָדוֹ
 בַּגְּרוֹן לְכַרֵּת הָעֵץ וְנִשַׁל הַבְּרָזֶל
 מִן-הָעֵץ וּמִצָּא אֶת-רֵעֵהוּ וּמֵת
 הוּא יָנוּס אֶל-אַחַת הָעָרִים-
 ו יהוה אלהו חיו: פן-ירדף גאל הדם
 אחרי הרצח פי-יחס לבנו
 והשיגו כי-ירבה הדרך והפּהו
 נפש ולו אין משפּט-מות
 כי לא שנא הוא לו מתמול
 ז שְׁלֹשׁוֹם: עַל-כֵּן אֲנִכִּי מִצְוָה
 לֵאמֹר שְׁלֹשׁ עָרִים תִּבְדִּיל לָךְ:
 ח וְאִם-יִרְחִיב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת-
 גְּבוּלְךָ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְתִּיךָ
 וְנָתַן לָךְ אֶת-כָּל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 ט דִּבַּר לָתֵת לְאַבְתִּיךָ: כִּי-
 תִשְׁמַר אֶת-כָּל-הַמִּצְוָה הַזֹּאת
 לַעֲשׂוֹתָהּ אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצְוָה
 הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 וּלְלַכֵּת בְּדַרְכָּיו כָּל-הַיָּמִים
 וַיִּסַּפֵּת לָךְ עוֹד שְׁלֹשׁ עָרִים עַל
 י הַשְּׁלֹשׁ הָאֵלֶּה: וְלֹא יִשְׁפֹךְ דָּם
 נָקִי בְּקִרְבֵּי אֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה וְהָיָה
 עֲלֶיךָ דָּמִים:
 יא וְכִי-יְהִיָּה אִישׁ שָׁנָא לְרֵעֵהוּ
 וְאַרְבֵּי לוֹ וְקָם עָלָיו וְהַפְּהו נִפֵּשׁ
 וּמֵת וְנָס אֶל-אַחַת הָעָרִים

יגו הוא אלכלם אלדי לם כלמו אללה פיל קסצא כלמו אלנביא לם תכאף מינו:

יט

1. בי - אין יקטע אללה אלהך אלא אלשיעוב אלדי אללה אלהך עטי לך אלא ארצהון ותוורתהון ותגלוס פי קורהון ופי ביותהון: 2. שלוש - תלת קורא תפריק לך פי וצט ארצך אלדי אללה אלהך עטי לך לתוורתהא: 3. תבין - תהאיר לך אלטריק ותלית אלא תכום ארצך אלדי וורתך אללה אלהך ויכון ליהרוב תם גמיע קאתיל: 4. וזה - והאדא כלם אלקאתיל אלדי יהרוב תם ויעיש אלדי יערוב אלא רפיקו בלא מעריפיה והוא לם באגיץ לו מן אמס ומן קבל: 5. ואשר - ואלדי יגו אלא רפיקו פיל ווער ליקטע חטב ותנדיפיע ידו פיל פאס ליקטע חטב ויסלות אלחריד מן נצאב ויווגד אלא רפיקו ויקתל הוא יהרוב אלא ואחיד אלקורא הדולי ויעיש: 6. פן - לילא ירגוד פאכך אלדס וורא אלקאתיל אין יחמא קלבו וילחקו אין יכתר אלטריק ויקתלו כאלפיץ ולו ליס חיכים מות אין לם באגיץ הוא לו מן אמס ומן קבל: 7. על - עלא דאליך <אנא> מוועיך קאיילא תלת קורא תפריק לך: 8. ואם - ואנכאן יוועיע אללה אלהך אלא תכמך כאלדי חלף לאבתך ויעטי לך אלא גמיע אלארץ אלדי כלם ליעטי לאבתך: 9. כי - אין תחפץ אלא גמיע וציה האדי לתענעהא אלדי אנא מוועיך אליוס לתחיב אלא אללה אלהך ולתמצי פי אטרייקו טול אלאיאם ותזיד לך עאד תלת קורא עלא תלאתיה הדולי: 10. ולא - ולם ינסיפך דם בירי פי מאבין ארצך אלדי אללה אלהך עטי לך ורתיה ויכון עליך דמום: 11. וכי - ואין יכון רגול באגיץ לרפיקו וילטא לו ויקום

יט

3. תבין - בד: תרתיב - נרדפים. 5. ביער - וכן ב: ד: חורש, כת"א (בחורשא). לחטב - לחתוך, וכן ב: ד: ליחטיב - לחטוב. ונדהח ידו - וכן ב: ד: ותרתפיע ידו - ותורם ידו. ג: ואתזחלקת ידו, ואנדפעית ידו - והחליקה ידו, ונדהפה ידו. שני תרגומי ג ותרגום אב כת"א (ותתמריג ידו), וכפירוש רש"י: כשבא להפיל הגרון על העץ, ותרגומו ותתמריג ידו, לשון נשטמה ידו להפיל מכת הגרון על העץ. ונשל - ונשטמ או ונשלף, וכן בד, כת"א (וישתלף), וכפירוש רש"י: יש מרבתינו אוטרים נשטמ הברזל מקתו. ג: ויטייר מן אלחטב ר"ל וישלוף מן אלדי עמאל ביכסורהא מאר שוקפיה - ויעיף מן העץ, רוצה לומר וישלוף ממה שהוא עשה בשבירתה עפה חתיכה. כפירוש השני של רש"י: ויש מהם אוטרים שישל הברזל לחתיכה מן העץ המתבקע, והיא נתזה ותרנת. 6. והכרו נפש - ויכרו סופית, ובטילה נרדפת ב: ויקתלו בת. ד: ויצרכו נפש, תרגום מילולי, וכן גם בפסוק הבא. 11. וארב

7. ושרת - ויכרום פי איסים אללה אלהו כי גמיע אכוותו אללויין אלוקפין תם קדאם אללה: 8. חלק - קיסים כי קיסים יאכלו מן גיר אלדי בעו אלאבאת: 9. כי - אין אנתא גאייה אלא אלארץ אלדי אללה אלהך עטי לך לם תתעלם לתענע כי כריהאת שיעוב הימא: 10. לא - לם ינוויגיד פיך מפוויית בנו ובנתו פיל נאר פאווייל פאלת מווקית ומנגים וסחאר: 11. וחבר - ובירקי רקווייה וסאייל או <ו> וידעוני ומלתמיס אלא אלמותא: 12. כי - אין כריהית אללה גמיע צאניע (תערווג) הדולי ופי סכאב כריהאת הדולי אללה אלהך מהאגיג ליהון מן קידמך: 13. תמים - כאמיל תכון פי טאעית אללה אלהך: 14. כי - אין שיעוב הדולי אלדי אנתא מהאגיג ליהון אלא אלמווקתין ואלא אלמפוולין יסמעו ואנתא לם כידא עטא לך אללה אלהך: 15. נביא מן מבינאך מן אכוותך מיתלי ינעוב לך אללה אלהך אליה תסמעו: 16. ככל - כי גמיע אלדי טלבת מן ענד אללה אלהך פי חורב פי יום אלגוק קאיילא לם אעוויץ ליאסמע אלא צוט אללה אלהי ואלא נאר אלעצימיה האדי לם אנצור עאד ולם אמות: 17. ויאמר - וקאל אללה אלאי חסאנו אלדי כלמו: 18. נביא אנעוב ליהון מן מאבין אכוותהון מתלך ואגעל כלאמי פי תימו ויכלים אליהון אלא גמיע אלדי אוועי: 19. והיה - ויכון אררגול אלדי לם יסמע אלא כלאמי אלדי יכלים פי איסמי אנא אלתימס מן ענדו: 20. אך - פקט אלנביא אלדי יקעוד ליכלים כלם פי איסמי אלא אלדי וועיתו ליכלים ואלדי יכלים פי איסים מעבודד אלאגנבייה ויקתל דאליך אלנביא: 21. וכי - ואין תקול פי קלבך כיף נעריף אלא אלכלאם אלדי לם כלמו אללה: 22. אשר - אלדי יכלים אלנביא פי איסים אללה ולם יכון אלכלם ולם

10. מעונן ומנחש - קובע עתים ורואה בכוכבים, וכן ג: ב סדר הפוך של שני המרכיבים. לעניין מעונן קובע עתים, ראה בדברי רז"ל: ר' עקיבא אומר: זה המחשב עתים ושעות, ואומר היום יפה לצאת למחר יפה ליקח. ראה פירוש רד"ק לתורה, עמ' רעט. 11. וחבר חבר - ולוחש לחשים, וכן בגד, כתרנום רס"ג: וראקי רקאא. אוב וידעני - לא תרגם, וכן ד: ב: מישעוויט ומיועביר. ג: ומועביר ומעצים. מישעוויט היא ככל הנראה שינוי פונטי מן משעוד, שתרנם בה רס"ג את המילה אב, ומשמעה להטותן או מאחו עינים. מיועביר - רמאי או מאחו עינים. מעצים - מפאר או מגדל, וייתכן שטרמו על מעשהו של הידעון. 15. ה' אלהיך - ביראת ה' אלוהיך, וכן ב: כת"א (בדחלתא דה' אלהך). ב - תרגום מילולי. 20. מעבודד (=מעבודת). 22. בודחן - פיל קסצא - בד: פיל קצאדיה.

יב האל: ושלחו זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גאל הדם ומת: לא-תחוס עינה עליו ובערת דם-הנקי מישראל וטוב לך: ^{שישי} לא תסיג גבול רעה אשר גבלו ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה: ^{טו} לא-יקום עד אחד באיש לכל-עון ולכל-חטאת בכל-חטא אשר יחטא על-פי שני עדים או על-פי שלשה-עדים ^{טז} יקום דבר: כי-יקום עד-חמס באיש לענות בו סרה: ועמדו שני-האנשים אשר-להם הריב לפני יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים ההם: ודרשו השפטים היטב והנה עד-שקר העד שקר ענה באחיו: ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך: והנשואים ושמעו ויראו ולא-יספו לעשות עוד כדבר הרע הזה בקרבך: ולא תחוס עינה נפש בנפש עין בעין שן בשן יד ביד רגל ברגל: ^{כא} כי-תצא למלחמה על-איבה וראית סוס ורכב עם רב

ממך לא תירא מהם כי-יהוה אלהיך עמך המעלה מארץ מצרים: והיה כקרבכם אל-המלחמה ונגש הפהן ודבר אל-העם: ואמר אלהם שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על-איביכם אל-ירך לבבכם אל-תיראו ואל-תחפזו ואל-תערצו מפניהם: כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם-איביכם להושיע אתכם: ודברו השטרים אל-העם לאמר מי-האיש אשר בנה בית-חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו פן-ימות במלחמה ואיש אחר יחננו: ומי-האיש אשר-נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו פן-ימות במלחמה ואיש אחר יחלנו: ומי-האיש אשר-ארש אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו פן-ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה: ויספו השטרים לדבר אל-העם ואמרו מי-האיש הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא ימס את-לבב אחיו כלבבו: והיה ככלת השטרים לדבר אל-העם ופקדו שרי צבאות בראש העם:

שביעי

ס כי-תקרב אל-עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום: והיה אם-שלום תענה ופתחה לך והיה כל-העם הנמצא-בה יהיו לך למס ועברוך: ואם-לא תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה וצרת עליה: ונתנה יהוה אלהיך בידך והפית את-כל-זכורה לפי-חרב: רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל-שללה תבז לך ואכלת את-שלל איביך אשר נתן יהוה אלהיך לך: כן תעשה לכל-הערים הרחקת ממך מאד אשר לא-מערי הגוים-האלה הנה: רק מערי העמים האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה כל-נשמה: כי-החרם תחרימם החתי והאמרי הפנעני והפרזי החוי והיבויסי כאשר צוה יהוה אלהיך: למען אשר לא-ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם אשר עשו לאלהיהם וחסאתם ליהוה אלהיכם: ^ט כי-תצור אל-עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא-תשחית את-עצה לנדח עליו גרון כי ממנו תאכל ואתו

מינו אלרגול אלדי בנא בית גדיד ולם עוודו ימצי וירגע לביתו לילא יקתל פיל חרב ורגול אכיר יעוודו: 6. ומי - ומינו רגול אלדי נצב כרם ולם בדאלו ימצי וירגע לביתו לילא יקתל פיל חרב ורגול אכיר יבאדלו: 7. ומי - ומינו אלרגול אלדי כטב אמרא ולם אכדהא ימצי וירגע לביתו לילא יקתל פיל חרב ורגול אכיר יאכדהא: 8. ויספו - ויעוודו אלעראף ליכלמו אלא אלקום ויקולו מינו אלרגול אלכאיף ומירתכי אלקלב ימצי וירגע לביתו ולם ידאוויב אלא קלב אכוותו כי קלבו: 9. והיה - ויכון כי תכמול אלעראף ליכלמו אלא אלקום ויוכלו ריסא עסאכיר פי ראס אלקום: 10. כי - אין תקרב אלא אלקרייה לתתחרב עליהא ותנאדי אליהא ליסלם: 11. והיה - ויכון אנכאן סלם תגוובך ותפתח לך ויכון גמיע אלקום נווגאד פיהא יכונו לך לל בג ויכדמוך: 12. ואם - ואנכאן לם תטביק מעך ותצנע מעך חרב ותחציר עליהא: 13. ונתנה - ויסלמהא אללה אלהך פי ידיך ותצרוב לא גמיע דכורא לחיד סוף: 14. רק - פקט אלנסוואן ואלטיפיל ואלבהימיה וגמיע אלדי יכון פיל קרייה גמיע סלבהא תנהב לך ותאכול אלא סלב עדווינך אלדי עטא אללה אלהך לך: 15. בן - כידא תצנע לגמיע אלקורא בעידת מינאך גרא אלדי לם מן קורא אלשיעוב הדולי הינין: 16. רק - פקט מן קורא אלמאם הדולי אלדי אללה אלהך עטי לך ורתייה לם תעאייש גמיע נסמיה: 17. כי - אין תלף תתלפהון אלחתי ואלאמורי אלכנעני ואלפרזי אלחוי ואליבוסי כאלדי ועך אללה אלהך: 18. למען - לאגל אלדי לם יעלמו ליכון לתצנעו כי גמיע כריהתון אלדי צינעו למעבודתהון ותכטו קראם אללה אלהכון: 19. כי - אין תחאציר אלא אלקרייה אייאם כתירין לתתחרב עליהא לתסתמלכהא לם תתליף אלא סגרהא לתרפע עליה פאץ אין מינו תאכול ואלו לם תקטע אין לם מיתיל

עליה ויצרבו כליץ וימות ויהרוב אלא ואחיד אלקורא הדולי: 12. ושלחו - ויבעתו כתאירית קרייתו ויאכדו אלו מן תם ויגעלו אלו פי יד פאכין אדם וימות: 13. לא - לם תשפוק עינך עליה ותעזיל דם אלבידי מן ישראל ויחסן לך: 14. לא - לם תלחק תכים רפיקך אלדי תכמו אוולניין פי ורתך אלדי תוורת פיל ארץ אלדי אללה אלהך עטי לך לתוורתהא: 15. לא - לם יתבת שאהיד ואחיד פי רגול לגמיע דנב ולגמיע כטא פי גמיע כטא אלדי יכטא עלא קול תנין שהוד או עלא קול תלאתיה שהוד יתבת כלם: 16. כי - אין יקום שאהיד צילים פיל רגול לישעה פי כיליף: 17. ועמדו - ויקפו תנין ארגל אלדי ליהון כצומייה קראם אללה קדם אלכדאם ואלחכאם אלדי יכונו פיל אייאם הימא: 18. ודרשו - וילתזמו אלחכאם חסין והוודא שאהיד באטיל שאהיד באטיל שיהיד פי אכו: 19. ועשיתם - ותצנעו לו כאלדי חסאב ליצנע לאכו ותעזיל צאניע ראדי מן מבינך: 20. והנשארים - ואל מתבקיין יסמעו ויכפו ולם יעוודו ליצנעו עאד כי כלאם אלראדי האדא פי מבינאך: 21. ולא - ולם תשפוק עינך נפש תמן נפש עין תמן עין סין תמן סין יד תמן יד רגיל תמן רגיל:

ב

1. כי - אין תכרוג לל חרב עלא עדווינך ותנצור כיל ורכאב קום אכתר מינך לם תכף מנהון אין אללה אלהך מעך אלמטלעך מן ארץ מצר: 2. והיה - ויכון כיתקדמכון אלא אלחרב ויתקצם אלכאדים ויכלים אלא אלקום: 3. ואמר - ויקול אלייהון סמע ישראל אתו קריבין אליום לל חרב עלא עדווינכון לא ירתיכי קלככון לא תכאפו ולא תפזעו ולא תנכסרו מן קדמהון: 4. כי - אין אללה אלהכון אלמצי מעכון ליתחרב ענכון מע עדווינכון ליפריג ליכון: 5. ודברו - ויכלמו אלעראף אלא אלקום קאיילא

בד: ויתקדם. 3. תחפזו - תיראו, כתרגום רס"ג: תפועו. ב: תיגפלו - תסיחו דעתכם, תזנחו. ג: תנקטעו, תיסתעגלו. תתכלו - תזנחו, תמהרו, תשתגעו. ד: תנדישו - תחיו המומים, נדהמים. תערצו - תישברו, וכן בגד. 5. הנכו - עווד יכול להתפרש כחור אליו או התרגל אליו. אף ייתכן עייד - חנג אותו, וכן תרגמו בד. ג שלושה פירושים: סכנו, זויארה ובע"ק (ובעריבת קדומה) תדושון - סכנו כפירוש רש"י: ולא דר בו. זויארה - ביקור במקום קדוש, ולא ברור. תדושון, כתרגום רס"ג: ידשנה, ופירושו לשון חידוש, לשון התחלה, כפירוש השני, וכן ראב"ע, וכן הרד"ק: התחלת הסעודה בבית חדש יקרא חינוך, כמו שיקרא התחלת הלמוד בנער, כשנער מתחיל ללמוד. 7. ארש - וכן בד. ג: כטב, קדאם - נרדפים. קדאם הוא תרגום כבואה בערבית של הפועל העברי קדיש. הבא בקשר לקדושים. ראה בלאו 1981, עמ' 165. 8. ורד הלבב - וכן בד. ג: ורכו אלקלב, מקטוע אלקלב, השני בעקבות ת"א (ותביר לכא). ימם - ימים, וכן בגד: ידווב. 11. למם - וכן ב: ליעטו בג - יתנו מס. ד: ללכראג. ג: ללכראג, ללכאג. 12. תשלים עמך - תסכים עמך. בגד: תסלים מעך ר"ל מא כתרצא פיל שלום ובתעצא - תשלים עמך, רוצה לומר לא תרצה בשלום ותמרו. 19. גרזן - וכן ב. ד: חדיד - ברזל. ג: פאם, בלמא - נרדפים לגרון. במצור - וכן ג. ב: פיל חצאן - נרדפים, וכן כפסוק הבא.

לו - וכן בד. ג: וילמא ויכמד - נרדפים. 12. זקני - וכן ב. ד: שוין, כתרגום רס"ג, ושניהם נרדפים. 14. תסיג - ב: תיגיר - תשנה, כת"א (תשני). ג: לם תיסאייג ר"ל לם תלחק תוכם רפיקך דהיינו אלסייאג אלדי בינך וכינו תדפעו ותכוד מן תוכמו - לא תגדור, רוצה לומר לא תסיג גבול רעד, דהיינו הגדר שבינך לכינו תדחפנו, ותיקח מנבולו. קרוב לפירוש רש"י. ד: לם תאכיר - לא תאחר. 15. יקום - יתקיים, וכן ב. ד: ינתיצב - יעמוד, וכן כפסוק הבא. דבר - וכן ב, תרגום סילויל. ד: אלאמר - העניין, כתרגום רס"ג: אלאמור. 16. סרה - וכן ב, כת"א (סטיא), וכן בצורה אחרת ג: אכתלאף, מחאל - שתי המילים קרובות ומציינות דבר בלתי אפשרי, אבסורד. מחאל הוא תרגום רס"ג. ד: פי זור - בלחץ, בכוח. 18. ודרשו - וילתמו - ויצמרכו, ואולי שיבוש המילה המופיעה בכתיב היד בד: וילתמסו, שהיא תרגום של ודרשו. 19. זמם - חשב, וכן בד. ג: כמאן, חסב - נרדפים. 20. יספו - וכן ב. ד: יזידו - שהשתמשו בתמן (מחיר), כדי להזכיר את פירוש חז"ל: "עין תחת עין - זה ממון", המובא בקיצור גם ברש"י: עין בעין - טמון (כ"ק פד). לעומת זאת ד תרגם מילולית: נפש בנפש.

ב

1. עמך - בד: פי עונך - בעזרתך, כת"א (כסעדך). 2. ונגש - ויתקצם =

לא תכרת כי האדם עין השדה
 כ לבא מפניו במצור: רק עין
 אשר תדע כי לא עין מאכל
 הוא אתו תשחית וכרת ובנית
 מצור על העיר אשר הוא
 עשה עמך מלחמה עד רדתה:

כא כ כי ימצא חלל באדמה אשר
 יהיה אליה נתן לה לרשתה
 נפל בשדה לא נודע מי הפהו:
 ב ויצאו זקניה ושפטיה ומדדו
 אל הערים אשר סביבת
 ג החלל: והיה העיר הקרבה
 אל החלל ולקחו זקני העיר
 ההוא עגלת בקר אשר לא
 עבד בה אשר לא משכה בעל:
 ד והורדו זקני העיר הוא את
 העגלה אל נחל איתן אשר
 לא יעבד בו ולא יזרע וערפו-
 ה שם את העגלה בנחל: ונגשו
 הכהנים בני לוי כי כס בחר
 יהיה אליה לשרתו ולברך
 בשם יהוה ועל פיהם יהיה
 ו כל ריב וכל נגע: וכל זקני
 העיר ההוא הקרבים אל-
 החלל ירחצו את ידיהם על-
 מפטיר ז העגלה הערופה בנחל: וענו
 ואמרו ידינו לא שפכה את-
 ח הדם הזה ועינינו לא ראו: כפר
 לעמך ישראל אשר פרית

שפכי

יהוה ואל תתן דם נקי בקרב
 עמך ישראל ונכפר להם הדם:
 ט ואתה תבער הדם הנקי מקרבך
 כי תעשה הישר בעיני יהוה:
 כי תצא למלחמה על- ס

איביה ונתנו יהוה אליה בידה
 א ושבת שביו: וראית בשביה
 אשת יפת תאר וחשקת בה
 יב ולקחת לה לאשה: והבאתה
 אל תוך ביתה וגלחה את-
 ראשה ועשתה את צפרניה:
 יג והסירה את שמלת שביה
 מעליה וישבה בביתה ובכתה
 את אביה ואת אמה ירח
 ימים ואחר כן תבוא אליה
 ובעלתה והיתה לה לאשה:
 יד והיה אם לא חפצת בה
 ושלחתה לנפשה ומכר לא-
 תמכרנה בכסף לא תתעמר
 בה תחת אשר עניתה:

טו כ כי תהיון לאיש שתי
 נשים האחת אהובה והאחת
 שנואה וילדו לו בנים
 האהובה והשנואה והיה הבן
 טז הבכר לשנואה: והיה ביום
 הנחילו את בניו את אשר-
 יהיה לו לא יוכל לבכר את בן-
 האהובה על פני בן השנואה
 ה בכר: כי את הבכר בן-
 השנואה יכיר לתת לו פי שנים

בכל אשר ימצא לו כי הוא
 ראשית אנו לו משפט הבכרה:
 כז כ כי יהיה לאיש בן סוחר
 ומורה איננו שמע בקול אביו
 ובקול אמו ויסרו אתו ולא
 יט ישמע אליהם: ותפשו בו אביו
 ואמו והוציאו אתו אל זקני
 כ עירו ואל שער מקמו: ואמרו
 אל זקני עירו בננו זה סוחר
 ומרה איננו שמע בקלנו זולל
 כא וסבא: ורגמהו כל אנשי עירו
 באבנים ומת ובערת הרע
 מקרבך וכל ישראל ישמעו
 ויראו:

שני כב וכי יהיה באיש חטא
 משפט מות והומת ותלית
 כג אתו על עץ: לא תלין נבלתו
 על העץ כי קבור תקברנו
 ביום ההוא כי קללת אלהים
 תלוי ולא תטמא את אדמתך
 אשר יהוה אליה נתן לה
 נחלה:
 כד לא תראה את שור
 אחיק או את שיו נדחים
 והתעלמת מהם השב תשיבם
 ב לאחיק: ואם לא קרוב אחיק
 אליה ולא ידעתו ואספתו אל-
 תוך ביתה והיה עמך עד דרש
 ג אחיק אתו והשבתו לו: וכן
 תעשה לחמרו וכן תעשה

ואלא אמהא שהר זמן ובעד דאליך תיגי אליהא ותגוזהא ותסיר לך לל אמרא: 14. והיה - ויכון אנכאן לם גרצת פיהא ותסייבהא לנפסהא וביע לם תבעהא פיל פצא לם תתאגיד פיהא עוויץ אלדי עדבתהא: 15. כי - אין יכונו לרגול תנתין נסוואן אלואחדיה מחבוביה ואלואחדיה מבגוצה ויוולדו לו בנין אלמחבוביה ואלמבגוצה ויכון איבין אלביכיר לל מבגוצה: 16. והיה - ויכון פי יום תוורתו אלא בנינו אלא אלדי יכון לו לם יגעיר ליסביק אלא איבין מחבוביה עלא חצרית איבין מבגוצה אלביכיר: 17. כי - אין אלא אלביכיר איבין מבגוצה יחקיק ליעטי לו טאקין פי גמיע אלדי ינוויגיד לו אין הוא אוולת חילו אילו חיכים בכורייה: 18. כי - אין יכון לרגול איבין זאייל ומכאלוף ליסו סאמיע פי צוט אבו ופי צוט אמו ויאדבו אלו ולם יסמע אליהון: 19. ותפשו - וימסכו פי אבו ואמו ויכרגו אלו אלא כתייארית קירתו < > ואלא באב מאגליס מכאנו: 20. ואמרו - ויקולו אלא כתייארית קרייתו איבנא הדא זאייל ומכאלוף ליסו סאמיע פי צוטנא מתשבריק וסיכרי: 21. ורגמהו - וירגמו גמיע ארגל קרייתו פיל חגאר וימות ותעזיל צאניע אלראדי מן מבינך וגמיע ישראיל יסמעו ויכאפו: 22. וכי - ואין יכון פיל רגול כטא חיכים מות ויקתל ותסלוב אלו עלא אלכזוק: 23. לא - לם תבית לשתו עלא אלכזוק אין דפן תדפנו פי דאליך אליוס אין עלא סבאב אלדי כיטי קדם אלרב אנצלב ולם תנגיס אלא ארצך אלדי אללה אלהך עטי לך ורתיה:

כב

1. <לא> - לם תנצור אלא תור אכוך או אלא כרופו תייהין ותנכיפי מנהון תרגיע תרגעהון לאכוך: 2. ואם - ואנכאן לם קאריב אכוך אליך ולם ערפתו ותגמעו אלא וצט ביתך ויכון ענדך חיתא ילתימיס אכוך אלו ותרגעו לו: 3. וכן - וכידא תצנע לחמרו וכידא תצנע לתובו וכידא תצנע

או תתאגיד פיהא - תשתמש, תעבוד בה או תסחר בה, הפירוש הראשון כפירוש רש"י: לא תשתמש בה. כלשון פרסי קורין לעבודת ושימוש עימראה. מיסודו של רבי משה הדרשן למדתי כן. 16. יוכל - וכן ב. ד: יטיק - נרדפים. וראה פסוק כב 3. לכבר - בד: ליבכיר - נרדפים. על פני - בד: עלא חייאת. ג: פי חייאת - בחיי. 18. ישמע - תרגום מילולי, וכן ב. ד: יקבל - יקבל, כת"א (מקבל). 19. שער - וכן ב. ד: חוכם - שלטון, שיפוט. 20. זולל וסבא - מתענג ושיכור, וכן בד. ג: מתשבריק כמניני וסוכרי - פירש את זולל שני פירושים: הראשון כמו אכר, והשני בעל בטן או כרסתן. את סבא תרגם כיתר התרגומים. 22. ותלית - ותסלוב אלו = בד: ותצלובו. ג: ותצלבו, ותשנקו או ותעלקו - כולם נרדפים לתל"ה. עץ - עץ תלייה, חוקעה, וכן בד, כת"א (צליבא). 23. כי קלת אלהים תלוי - כי בגלל אשר חטא לפני האלהים נתלה, וכן ב, ובדומה להם ג: אין לאוגל אלדי שתאם אלרב אנצלב - כי בגלל שקילל את האלהים נתלה.

אלאנסאן סגר אלחקליה ליגי מן קדמך פיל חצאר: 20. רק - פקט סגר אלדי תעריף אין לם סגר מאכול הוא אלו תתליף ותקטע ותבני חצאר עלא אלקרייה אלדי היא צנעא מעך חרב חיתא תסתמלכהא:

כא

1. כי - אין ינוויגיד קתיל פיל ארץ אלדי אללה אלהך עטי לך לתוורתהא ואקיע פיל חקליה לם נעארף מינו צראבו: 2. ויצאו - ויכרגו כתיירינך וחכאמך ויקיסו אלא אלקורא אלדי מסתדיר אלקתיל: 3. והיה - ויכון אלקרייה קריביה אלא אלקתיל ויאכרו כתייארית דאליך אלקרייה עגלית בקר אלדי לם אנפלח פיהא אלדי לם נסחבית פיל ניר: 4. והורידו - וינולו כתייארית דאליך אלקרייה אלא אלעגליה אלא ואדי קווי אלדי לם ינפליח פי ולם ינוזריע ויקרפו תם אלא אלעגליה פיל ואדי: 5. ונגשו - ויתקדמו אלכדאם בנין לוי אין פיהון סתכאר אללה אלהך ליכדמו וליבריך פי איסים אללה ועלא קולהון יכון גמיע כצומיה וגמיע בלא: 6. וכל - וגמיע כתיירית דאליך אלקרייה קריבין אלא אלקאתיל יכסלו אלא ידיהון עלא אלעגליה אלמקרופיה פיל ואדי: 7. וענו - ויגוובו ויקולו ידינא לם ספאכו אלא אלדס האדא ועיוונא לם נצארו: 8. כפר - גפיר לקומך ישראיל אלדי פכית אללה ולא תגעל דם בירי פי מאבין קומך ישראיל וינגפיר ליהון אלדס: 9. ואתה - ואתא תעזיל דם אלבירי מן מבינאך אין תצנע אלמסתקם פי חצרית אללה: 10. כי - אין תכרוג לל חרב עלא עדווינך ויסלמו אללה אלהך פי ידיך ותסבי סביו: 11. וראית - ותנצור פיל סבווייה זוגית חסנית אלצורא ותעשקהא ותאכוד לך לל אמרא: 12. והבאתה - ותגיבהא אלא וצט ביתך ותחליק אלא ראסהא ותרבי אלא צפרהא: 13. והסירה - ותזוויל אלא תוב סבייא מן עליהא ותגלוס פי ביתך ותבכי אלא אבוהא

כ"הצא

20. עד רדתה - עד שתשלט עליה, וכן ב. ד: חתא תחכום עליהא - עד שתשלוט עליה, ושני התרגומים הנרדפים באים בכתיב יד ג: חתא תסתחכמהא או חתא תסתמלכא.

כא

4. איתן - וכן ב. ג: קווי, צעב. ד: צעב - נרדפים. 7. וענו - וכן ב. ד: ויצרכו - ויצעקו. 8. פדית - בד בשורש ערבי והה: פדית - נרדפים. דם נקי - וכן ד. ב: כיטיית דם בירי - חטא דם נקי, כת"א (חובת דם וכאי). 9. הדם הנקי - וכן ד. ב: ספיך דם אלבירי - שופך הדם הנקי, כת"א (אשדי דם וכאי). 11. אשת - בד: אמרה - אישה. וחשקת - וכן ד. ב: ותיגרוץ פיהא - ותחפוץ בה. ג: ותעשקהא, ותגריץ פיהא. 12. ועשתה - ותגדל - וכן בד, כת"א (ותרבי), כתרגום רס"ג: ותרבי, וכפירוש רש"י: תגדלם כדי שתתנוול. ג: ותרבי או ותקוץ - ותגדל או ותקצוץ. 14. ושלחתה - וכן בד. ג: ותנווהא או ותפלתהא - ותישאנה או תשחררנה. תתעמר בה - תסחר בה, וכן בד, כת"א (תתגר). ג: תסתכדם

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם-צובא (חלב)

תל-אביב תשס"ו - 2005